

ת"פ 22069/12/12 - מדינת ישראל נגד מחמד סרחאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22069-12-12 מדינת ישראל נ' סרחאן(עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ בעניין:
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד סרחאן (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 2.10.14 בעבירה של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין, בכך שביום 9.3.11, בסמוך לצור הדסה הסיע ברכבו 14 שוהים בלתי חוקיים. הנאשם התכוון להסיעם לבית שמש.
2. ביום 25.12.14 צירף הנאשם את פל"א 198766/14 והורשע בעבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בכך שביום 5.5.14, כאשר שוטרים היו בסיוור שגרתי, הנאשם ואחרים התבקשו להזדהות והנאשם השיב כי אין עליו תעודה מזהה. הנאשם התבקש להתלוות לניידת הסיוור לצורך זיהויו. בתגובה החל הנאשם להתפרע ולהתנגד לעיכוב. בהמשך הנאשם אחז בידו של השוטר ודחף אותו בחוזקה. השוטר תפס בחולצתו של הנאשם על מנת שלא יברח והנאשם בתגובה משך בחולצתו של השוטר וקרע את חזיתו. השוטר הדף את הנאשם לאחור כדי לשלוף את אקדח הטייזר שלו, אולם הנאשם אחז בידו הימנית ומנע ממנו לעשות כן, תוך שהוא צועק לו בערבית "לא בחשמל, לא בחשמל". השוטר המשיך להיאבק עם הנאשם עד אשר הצליח לשלוף את האקדח והנאשם החזיק בידו של השוטר כדי למנוע זאת ודחף את השוטר לאחור.
3. שוטרת שהייתה במקום חשה לסייע לשוטר והנאשם המשיך לאחוז בידו של השוטר על מנת שלא ישתמש באקדחו ומשהצליח השוטר להשתחרר, נתן השוטר לנאשם מספר מכות שוקר קצרות לכתף שמאל של הנאשם וזאת כדי שיפסיק להתפרע. לאחר השימוש באקדח הטייזר נרגע הנאשם ונאזק והובל לניידת הסיוור, שם המשיך להיאבק בשוטרים וסירב להיכנס לניידת. רק לאחר שהשוטר נאלץ להפעיל כוח ולכופף את רגלו השמאלית של הנאשם, עלה בידם של השוטרים להכניסו לניידת.

תסקיר שירות מבחן

4. הצדדים הסכימו כי התסקיר שהוגש לבית המשפט העליון בע"פ 1825/14, בעניינו של הנאשם, ישמש כתסקיר

גם בהליך זה.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 5.6.14 עולה כי הנאשם אדם צעיר, בעל רמת אינטליגנציה תקינה, אשר יש לו מערכת ערכים נורמטיבית וכן יש לו יכולות וכוחות תפקוד חיוביים ורצון לנהל אורח חיים תקין. עד למאסרו עבד באופן מסודר בתחנת דלק וטיפל באמו החולה. תסקיר שירות המבחן התייחס בהרחבה לנסיבות ביצוע העבירה שבגינה נדון עניינו של הנאשם בפני בית המשפט העליון, וזאת בשל הפקרה לאחר תאוונה. אך לענייננו התייחס הנאשם בפני קצינת המבחן לתיק תקיפת השוטר שהיה תלוי ועומד כנגדו והנאשם מסר לקצינת המבחן כי הוא הותקף על ידי השוטרים. בסופו של יום, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אלא קצינת המבחן מצאה לנכון להוסיף כי אם בית המשפט יראה לנכון לבדוק אופציה שיקומית, הרי שהיא ממליצה לדחות את הדיון בארבעה חודשים.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה הדגישה כי הנאשם פגע בביטחון אזרחי המדינה שכן הוא אינו יודע מה מטרת כניסת השוהים הבלתי חוקיים ומדובר במספר רב של שוהים שלא כדין ועל כן עתרה למתחם שבין 3 ל-18 חודשי מאסר וביקשה להטיל על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר. אשר לעבירה של תקיפת השוטרים הפנתה לנסיבות הלא פשוטות של האירוע, כאשר היה צורך במספר שוטרים על מנת לבצע את המעצר והנאשם אף קרע את חולצתו של השוטר והדף אותו מספר פעמים. ב"כ המאשימה סברה כי מתחם העונש ההולם אירוע זה הוא בין 3 חודשי מאסר לבין 8 חודשי מאסר וביקשה להטיל עליו עונש של 5 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה ביקשה שהעונשים יצטברו זה לזה, וחודשיים ירצו בחופף לעונש שהנאשם מרצה כעת וכן בקשה להטיל עליו מאסר על תנאי וקנס. ב"כ המאשימה הפנתה לעפ"ג 1671-09-13 לתמיכה במתחם לו עתרה.

7. ב"כ הנאשם מסר כי טרם מאסרו של הנאשם עמדת המדינה בתיק הסעת שב"חים הייתה הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות, בכפוף לתסקיר חיובי שכן הנאשם היה בגיר צעיר בעת ביצוע העבירה, מאז ביצוע העבירה חלפו כ-4 שנים ומדובר בנסיעה קצרה ללא תשלום וללא עבירות נלוות והנאשם לקח אחריות למעשיו, ללא תנאי. כאשר נודע לנאשם כי תלוי ועומד כנגדו תיק נוסף הוא ביקש לצרפו, לקח אחריות למעשיו בשני התיקים, ולמרות שיכול היה להשתחרר בחודש זה ממאסרו, הוא בחר להודות בכל התיקים התלויים ועומדים כנגדו ו"לנקות שולחן". ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם עומד להקים משפחה, הוא התארס ודחה את החתונה בשל מאסרו, וכי הוא מעוניין לנהל אורח חיים נורמטיבי עם שחרורו.

8. ב"כ הנאשם טען כי המתחם לו עתרה המאשימה הוא מתחם מחמיר וכי פסיקה שהציגה נוגעת לתיק חמור יותר והפנה לעפ"ג 17636-04-14, שם דובר בהסעה בשכר ושל מספר רב של תושבים זרים אשר ישבו באופן שמסכן אותם, על רצפת הרכב, שם קבע בימ"ש המחוזי כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר והטיל עונש של 7 חודשי מאסר. אשר לעבירת תקיפת השוטר, מדובר באירוע שגלש לעבירה של אלימות והשוטר אף השתמש בכוח משמעותי כלפי הנאשם וסבר כי בעבירה זו מתחם העונש ההולם צריך להתחיל שלא מעונש מאסר ממש.

9. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לגזור עונש כולל ולקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירת ההסעה הוא בן שלושה חודשי מאסר ועד לשניים עשר חודשי מאסר, ובאשר לעבירת תקיפת השוטרים המתחם צריך לעמוד בין מאסר מותנה לבין מאסר שירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשם ביקש שהעונש שיוטל על הנאשם ירוצה בחופף למאסר אותו מרצה הנאשם כיום.

10. הנאשם בדברו האחרון מסר שהוא מתחרט חרטה עמוקה על המעשים. כיום הוא לוקח אחריות על עצמו ומעוניין לפתוח דף חדש בחייו, הוא עומד להינשא ולהקים משפחה ורוצה להוכיח שהוא אינו עבריין. הנאשם ציין כי הוא דחה את חתונתו פעמיים בשל עונש המאסר שנגזר עליו, ולאחר שחווה את תנאי הכליאה הוא לא רוצה לחזור בשנית לבין כותלי בית המאסר, וביקש את רחמי בית המשפט כדי שיוכל לחיות חיים נורמטיביים לאחר שחרורו.

11. מתחם העונש ההולם בת.פ. 22069-12-12

12. על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

13. בית המשפט העליון קבע בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' זיו חמדי (ניתן: 4/8/2013), בנסיבות בהן הסיע נאשם 25 שוהים בלתי חוקיים והתנהל כנגדו מרדף משטרה, כי מתחם העונש ההולם **רק** בשל עבירת ההסעה, להבדיל ממתחם העונש בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, יהיה בין 5 ל-15 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הדגיש את החומרה שבעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים, בוודאי כאשר מדובר במספר רב של שוהים בלתי חוקיים.

14. במקרה של חמדי דובר בהסעת 25 שוהים בלתי חוקיים משכם לישראל ברכב שניתן להסיע בו עד 12 נוסעים, בעוד שבמקרה שבפניי מדובר בהסעת 14 נוסעים ברכב שלא מצויין בכתב האישום שהוא אינו מתאים להסעתם וכן לא מצויין בכתב האישום כי ההסעה היתה בתמורה לשכר. גם בית המשפט המחוזי בירושלים נדרש לסוגיה זו ובעפ"ג 42794-06-13 **שבאנה נ' מדינת ישראל**, (ניתן 25/11/13) שם נקבע בפסקה 3 כי עונש של 5 חודשי מאסר הוא עונש המשקף את רמת הענישה הנוהגת בעבירה של הסעת 12 שוהים בלתי חוקיים תמורת שכר ברכב שניתן להסיע בו 10 נוסעים. (שם העונש הומר לעבודות שירות אולם בשל נסיבות אישיות חריגות ביותר שאינן חלות בענייננו).

15. בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 3 חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר.

16. העונש המתאים בת.פ. 22069-12-12

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40 י"א לחוק ובמסגרת זו אתן את הדעת לנסיבות כדלהלן:

א. גילו הצעיר של הנאשם אשר היה בגיר צעיר כבן 19 בעת ביצוע העבירות וכן יש להתחשב בכך שהוא מסייע לפרנסת אמו החולה, הוא עומד להינשא ושואף לנהל אורח חיים נורמטיבי.

ב. נטילת אחריות של הנאשם והבעת צער וחרטה על המעשה והחיסכון בזמן שפוטי.

ג. לנאשם הרשעה בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה שבגינה מרצה הנאשם עונש של מאסר של 8 חודשים, עבירה זו בוצעה 28.4.11 לאחר העבירה בת.פ. 22069-12-12.

ד. חלוף זמן של כארבע שנים ממועד ביצוע העבירה.

18. בהתאם לסעיף 40 ו' ו-40 ז' לחוק, על בית המשפט לשקול שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. נראה שבמקרה זה יש לתת דגש על הצורך בהרתעת הרבים וזאת באמצעות הטלת עונש מאסר ממש. שכן מדובר בעבירה נפוצה שיש קושי רב באכיפתה והיא מסכנת את ביטחונם של תושבי ישראל ופוגעת בריבונותה של המדינה, שכן באופן זה נכנסים ללא פיקוח מי שאינם מורשים לשהות בה.

19. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 4 חודשי מאסר.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 6 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

מתחם העונש ההולם בפלא 198766/14

20. באישום זה, הערך החברתי אשר נפגע בעת ביצוע עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות הוא הגנה על שלטון החוק ועל ביטחונם וגופם של שוטרי משטרת ישראל העוסקים במלאכת אכיפת החוק, וחותרות תחת האינטרס הציבורי של הגנה על סדרי משטר תקינים.

21. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה בעוצמה בינונית בערכים החברתיים. הנאשם התנגד לשוטרים באופן אלים, כאשר רק בהתערבות שני שוטרים ולאחר שימוש בשוקר חשמלי הם הצליחו להשתלט על הנאשם. הנאשם אף המשיך להשתולל בניידת לאחר שנאזק.

עמוד 4

כתוצאה ממעשיו נקרעה חולצתו של השוטר. מנגד אין מדובר במעשה שנעשה תוך תכנון מוקדם, אלא בלהט הרגע, השוטרים לא נחבלו וכלפי הנאשם הופעל כח רב.

22. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה במאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח (ר' ע"פ 13-06-25784, עפ"ג 13-09-8089 וכן רע"פ 1860/07 ורע"פ 8478/12).

23. לפיכך אני סבורה כי בנסיבות אלה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר.

העונש המתאים בפלא 198766/14

24. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הנאשם היה בן 24 בעת ביצוע העבירה, היא נעברה לפני כ-8 חודשים, הנאשם ביצע אותה, שעה שהמתין לפסיקת בית המשפט העליון בעניינו ותוך כדי ניהול ההליכים בת.פ. 12-12-22069, הנאשם לא לקח אחריות למעשיו באופן מלא בפני קצינת המבחן והמעיט בחומרם. יחד עם זאת, נראה מדבריו של הנאשם בבית המשפט כי עונש המאסר שהוטל עליו וההליכים הפלילים הציבו לו גבולות ברורים, ועל כן למרות שהחלטתי לתת משקל לצורך בהרתעת הנאשם לא נתתי לשיקול זה משקל מכריע, ועל כן החלטתי לגזור על הנאשם עונש באמצע המתחם.

25. עוד התחשבתי בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, המפורטות בסעיף 15 סעיפים א-ג.

26. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 3 חודשי מאסר.

ב. 6 חודשי מאסר הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 274 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. חודשיים מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 275 או 273 לחוק העונשין התשל"ז.

27. מאחר שמדובר באירועים שונים ובערכים מוגנים שונים החלטתי כי העונשים ירצו במצטבר, כך שהנאשם ירצה עונש של 7 חודשי מאסר. אולם נוכח תקופת המאסר הכוללת ובהתחשב בכך שהנאשם למרות שעמד לסיים לרצות את עונש המאסר שהוטל עליו, בחר לצרף את תיקו, לדחות את הדיון בוועדת השליש, כדי לצאת מהמאסר ולפתוח דף חדש בחייו ללא מעורבות בפלילים, החלטתי שלא למצות עם הנאשם את הדין ולתת לו פתח של תקווה ולהטיל

עליו את עונש המאסר חציו בחופף וחציו במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כעת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י' טבת תשע"ה, 01 ינואר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.